

r gleðina aftur

Jórunn og Sisu. "At eg tók mær av honum gjørdi, at eg eisini tók mær av mær sjálvari", sigur Jórunn

handan stoytin.

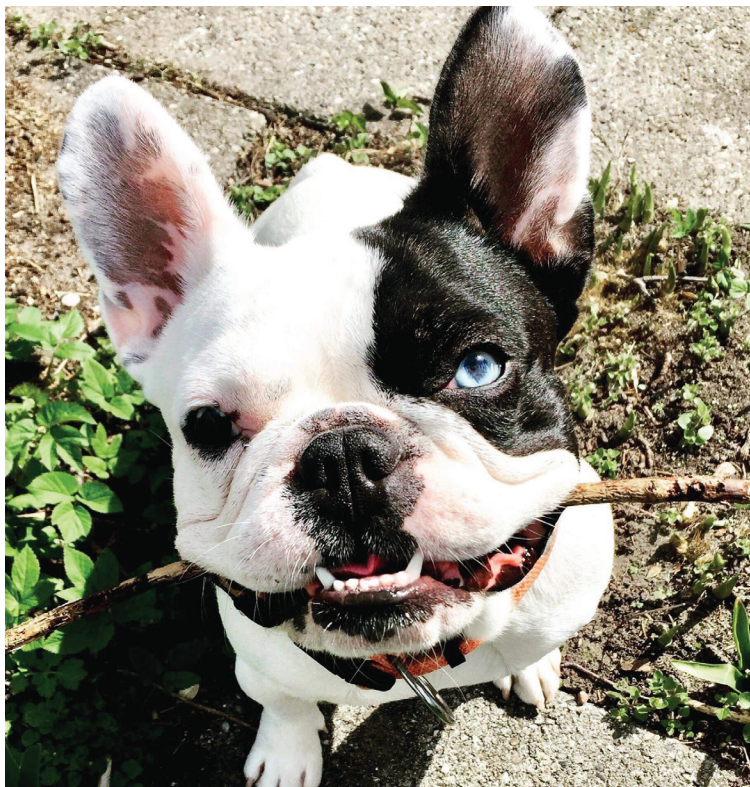
Jórunn fekk 30 umgangir, men minnst bara tveir av teimum aftur. Hon minnst best, at hon vaknaði aftur við einari stórari høvuðpinu.

- Tað var rættiliga óbehagiligt, men eg hugsaði í roynd og veru ikki so nógv um tað. Eg var ikki so nógv inni í mær sjálvari. Alt tað, sum hendi rundan um meg, tað hendi bara. Eg var bara kedd, líkaglað og vildi bara doyggja. Tað var tann grundleggjandi kenslan hjá mær.

Ein hundur fekk smílið fram

Eitt kvøldið situr hon og forvitnast á Facebook í stovuni hjá sær, og so sær hon eina mynd har. Myndin var av einum hunahvølpi - einum fronskum bulldoggi.

- Eg kann ikki ordiliga forklára, hvat tað var, sum hendi. Men tað tendraði onkursvegna ein neista inni í mær, tá eg sá hendan hundin. Tað var eitt heilt stutt bil, at eg

Hetta er Sisu

føldi hetta. Men eg bleiv so bilsin av hesari kensluni, tí tað var so langt síðani, eg hevði følt gleði. Eg

hevði ikki følt annað enn mjørka í so nógvar mánaðir, greiðir Jórunn Davidsen frá og minnst aftur.

- Eg fór at gráta og hugsaði bara, at eg vildi hava ein hund.

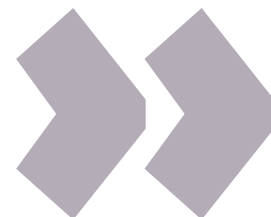
- Um tað ikki riggar, riggar einki

Eingin sólglotti hevði verið at hómað í hennara eygum í nógvar mánaðir, men tankin um hundin gjørdi hana eitt sindur glaða, hóast alt. So hon festi seg bara til hendan positiva tankan og hugsaði, at hon vildi geva lívinum enn ein kjans, um hon fekk ein hunda-hvølp.

- Eg segði við meg sjálva, at um hetta ikki riggar, so er tað einki, sum riggar. So vildi eg heldur bara doyggja.

- Jórunn, tú skalt hava ein hund!

Jórunn hevði ein kontaktpersón

Eg kláraði ikki eingongd at ansa eftir mær sjálvari; hvussu skuldi eg so ansa eftir einum hundi?